

**Проблеми пошуку баз практики для студентів напряму
підготовки 6.051301 «Хімічна технологія»**

Наталія Сабадаш

Національний університет харчових технологій, Київ

riddle27@ukr.net

Могутність і багатство держави визначається не тільки, або точніше навіть не стільки багатством її корисних копалин, а розвитком науки, наявністю новітніх технологій, які дають можливість перетворити наявні ресурси у високоякісні, конкурентоспроможні товари. Якщо в Радянському Союзі, при пануванні планової економіки, не було особливого стимулу для розвитку технологій, то за часів незалежності, з запровадженням ринкових відносин в економіці, хімічні науки наряду з технічними вийшли на лідируючі позиції. Особливе місце серед них займає хімічна технологія харчових добавок та косметичних засобів. Якщо розвиток технології харчових добавок майже ні в кого не викликає заперечень, то вкладати кошти в розвиток технології косметичних засобів дехто вважає не на часі. Але, якщо у людини все повинно бути прекрасним, то розвиток технології косметичних засобів якраз і є шлях до досягнення цієї споконвічної мрії людства. Сучасний зовнішній вигляд людини показує і її наповнений внутрішній світ.

Не розуміння, особливо власниками відповідних підприємств, важливості розвитку хімічної технології харчових добавок та косметичних засобів призводить до виникнення неабияких проблем в цьому напрямку науки. Як відомо, критерієм істини є практика, тому, щоб підготувати висококласного спеціаліста в навчальному процесі запроваджено проходження практики з метою здобуття сучасних практичних навиків на відповідних підприємствах. Студенти старших курсів, отримавши достатні знання в стінах університету, з великим ентузіазмом намагаються застосувати їх на виробництві, але часто-густо їх запал починає згасати вже з перших знайомств з виробничими відносинами, які існують на деяких підприємствах галузі. Спостерігаючи ситуацію з середини, можна констатувати, що на державних підприємствах такої проблеми не існувало, а на приватних підприємствах студентів-практикантів сприймають мало не як конкурентів. Прості виробничі технології вважаються майже секретними. У керівництва таких підприємств панує думка, що найважливішим є придбання сучасного обладнання, а навчити на ньому працювати, як вони вважають, можна кожного. Такі керівники не розуміють, що фахівець з певним багажем знань зможе відноситися до виробничого процесу не як робот, а творчо, збагачуючи і розвиваючи технологію виробництва. Намагання економити на вітчизняних спеціалістах неминуче матиме зворотній результат. Підготовка вітчизняного спеціаліста набагато дешевша і перспективніша, ніж витрати на закордонних фахівців-консультантів.

Зважаючи на це, проблеми, які виникають у відносинах університетів з власниками приватних підприємств при проходженні практики студентами

**Всеукраїнська науково-практична конференція
“Актуальні проблеми хімії та хімічної технології”**

хіміко-технологічних спеціальностей, а також подальшому працевлаштуванні випускників, потрібно вирішувати на державному рівні. Втратити існуючі позиції в науці легко, відвоювати їх набагато складніше. Потреба суспільства в фахівцях з хімічної технології харчових добавок та косметичних засобів велика, наявність університетів в країні теж достатня, а сплав саме цих компонентів і рухає науку. Тому, отримавши підтримку виробників у забезпеченні університетів базами практики, ми зможемо виробляти товари, які не залежуватимуться на полицях навіть європейських супермаркетів.